

[Foged.]

og har for mig at se fingeret særdeles godt, og derfor har der ikke fra Ringkøbing amts side, så vidt jeg ved, været yttret ønske om at drage andre til sig. Afstandene er sådanne derovre, at man ikke gør sig tanker om at få endnu større afstande i administrative områder. Med hensyn til, at der ved sammenlægning skulle ske en skatteudligning, kan det da ikke være rigtigt, at et område, hvis skatteindtægter ikke er så overvældende, skal lægges sammen med et andet område, der er endnu fattigere, og at forholdene derved skulle være tilfredstillende. Der vil stadig væk stå tilbage, at man ved den byrdefordeling, der skal være mellem amterne, må tage hensyn til den ringere indkomstmasse, der vil være i nogle af disse egne.

Jeg håber, at dette lovforslag må danne optakten til en mere positiv stillingtagen, end det hidtil har været tilfældet. I modsat fald vil loven blive den direkte årsag til megen bitterhed både mellem offentlige organer og mellem enkeltpersoner. Jeg beder derfor indenrigsministeren om nøje at overveje såvel det økonomiske som det folkelige og kulturelle i sammenhæng, sådan at det bliver tilgodeset alt sammen.

Erik Hansen (Ålborg amt): Jeg skal ikke her komme ind på de mange muligheder, lovforslaget her for så vidt er optakten til, idet det jo er det første i en lang række, som må komme, og som vil give reformer både på det administrative og på det økonomiske område, som vil give forbedrede muligheder for den enkeltes adgang til bl. a. de offentlige serviceorganer. Jeg skal alene knytte nogle principielle betragtninger til den del af lovforslaget, som angår den amtskommunale inddeling.

Men jeg vil gerne indledningsvis sige til den højtærede minister, at jeg tror, ministeren har handlet meget rigtigt ved at fremlægge lovforslaget med de 13 amter til en fri og åben forhandling, så ingen kan føle sig bundet hverken af forslaget om de 13 amter eller af de skitserede grænser mellem amterne.

Se, når man forelægger forslag til amtskommunale grænser ændring, griber man meget dybt ind i manges tilvante hverdag. Flyttes en kommune fra et amt til et andet,

rives ganske automatisk mange kontakter, mange bånd, i stykker. Det gælder naturligvis tilknytningen til en lang række amtsorganisationer på det kulturelle område, det gælder på det politiske område, og det gælder vel specielt på det faglige område, både på arbejdsmarkedet, inden for handel håndværk, landbrug osv. Man må gøre sig klart, at mange i erhvervslivet — og det gælder ikke landbruget alene, men også håndværk, industri osv. — er tilknyttet faglige organisationer, som har opbygget en konsulenttjeneste, der i det daglige består et snævert samarbejde med. Flyttes man, rives der ting i stykker, som er af umådelig betydning for den enkelte.

Det er derfor helt naturligt, at et lovforslag som dette optager sindene meget stærkt ude i befolkningen, stærkest selvfølgelig i de egne af landet, hvor der tales om at dele et amt, udskille dele af det og sammenlægge dem med et andet. Mange spørger — og jeg synes, de spørger med rette: hvorfor er nu de skitserede grænser i planen lagt, som de er? Mange spørger, om det nu også var nødvendigt, og mange har svært ved at forstå, at det er nødvendigt. Jeg tror, at man skal lytte til denne spørgen og denne tvivl. Jeg tror, det er klogt af folketinget at gøre sig klart, at foretager man sig her i folketinget noget, der ude i befolkningen kan opfattes som en urimelighed og som unødvendigt, vil tiltroen til folkestyret lide stærkt derved. Derfor er det meget væsentligt, at de amtsgrænser, der til sin tid vil blive en realitet, ikke drages skematisk og koldt, men tværtimod drages med den største varsomhed og i nøje overensstemmelse med det, der er sammenfaldende med befolkningens tarv og dens ønsker.

Må jeg som et eksempel og et supplement til de mere principielle betragtninger sige, at vi i Ålborg amt, i Sydhimmerland, har problemet helt nært inde på livet; her vil man ifølge 13 amts skitsen fra Sydhimmerland udskille 8 kommuner, i hvilke befolkningen for den helt overvejende dels vedkommende så absolut er nordvendt. Det er derfor, man i disse befolkningskredse stiller sig helt uforstående over for forslaget. Man forstår det ganske simpelt ikke.

Jeg vil med disse bemærkninger meget bede den højtærede minister og det udvalg, som skal arbejde med problemerne, om at